

„handvoeterij”) officieel vervangen door podiatrie. *The Med. Record* vindt, dat de artsen zich ook in dit vak moeten specialiseeren. Menige podiater verdient zooveel als een gemiddelde paediater of andere dokter. En er zijn genoeg artsen om nog manschappen te kunnen missen voor een nieuwe specialiteit. Natuurlijk zit er aan de podiatrie heel wat meer vast dan het snijden van eksteroogen, gelijk de mond-geneeskunde heel wat anders is dan het trekken van tanden. Ook de chirurgie is opgegroeid uit het werk van empirici, die door den geneeskundige trots werden voorbijgelopen. Is er niet iets genadigs in, gebieden van werkzaamheid, die door den geringe tot vruchtdragende akkers zijn gemaakt, zonder minachting te willen inlijven bij eigen gebied?

EEN KINK IN DE BERLIJNSCHE KABEL. — „Dan komt er een wolkje in 't verschiet’..... De vreugde over de Berlijnsche overeenkomst, die de vrije artsenkeuze tot een voldongen feit zou maken, is door een „misverstand” gestoord. De ziekenfondsen hadden, gelijk de artsen meenden, er in toegestemd, de honoraria der artsen aan de artsen-organisatie ter verdeeling uit te keeren, dan kon de contributie der artsen voor de organisatie door deze worden afgehouden. Nu zeggen de ziekenfondsen, dat zij de artsen persoonlijk willen betalen en dan de contributie afhouden en aan de organisatie overmaken. Nu heeft men van zulk een regeling reeds slechte ondervinding gehad, en bovendien geeft zij den artsen veel administratief werk, waarvoor zij ongeschikt zijn. Ook de noodige contrôle op de vorderingen der artsen kan door de organisatie niet worden verricht, als deze de rekeningen niet ontvangt. Zij heeft daarom als ultimatum geëischt, dat den 5den dezer de ziekenfondsen moesten toegeven, en dat anders de verdraglooze toestand opnieuw zou beginnen.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

GEVAREN VAN DE INSPUITING MET PITUITRINE.

I.

Naar aanleiding van de opmerkingen van VAN DER TAK en MENDELS over mijn mededeeling wil ik er nog eens op wijzen, dat het mijn bedoeling was aan te toonen, dat de aanwijzing tot het gebruik van pituitrine niet altijd zoo gemakkelijk is, als het wel lijkt, waardoor dit middel gevaarlijk worden kan.

VAN DER TAK doet voorkomen, alsof ik mij evenals zoo vele anderen bezondigd heb aan de zoo lichtvaardige gevolgtrekking van het „post ergo propter”. De angst voor deze zonde zit echter den geneeskundigen zóó in het bloed, dat, is men gewoon geraakt aan een goede werking van een geneesmiddel, een noodlottige werking niet meer mag worden aangenomen, want: „post ergo *non* propter”, en de zaak is weer gezond! Ik geloof, dat dit maar al te dikwijls de reden is, dat de nadeelige werking van een zoogenaamd beproefd middel, maar al te vaak wordt verzwegen.

Met MENDELS ben ik het eens, dat in het geval van het doode kind, de aanwijzing niet juist was. Het aanleggen van de tang was hier het geneesmiddel geweest, achteraf geredeneerd namelijk. De harttonen van het kind reageerden reeds gedurende het geheele ontsluitingstijdperk sterk op de weeën. Dit neemt men echter wel meer waar, hoewel toch een normaal kind geboren wordt. Dit was geen duidelijke aanwijzing voor de tang, hoewel ik tot mijn spijt, dit oude beproefde middel voor het minder beproefde pituitrine heb nagelaten.

In elk geval zijn in beide gevallen de sterke samentrekkingen van de baarmoeder de aanleidende oorzaak geweest, zoowel van den dood van het kind, als van den collaps der moeder. En om nu te ontkennen, dat het pituitrine hier niet mede schuld aan is, afgezien van de schuld van hem, die de aanwijzing stelt, is wel wat veel gevegd in dit geval van mijn ongelooft.

Overigens zij tot MENDELS' geruststelling medegedeeld, dat ik het pituitrine niet uit balloorigheid heb weggesmeten. Het middel bevindt zich nog steeds in mijn verlostasch, alhoewel het een zeer bescheiden plaatsje inneemt, bescheidener in letterlijken zoowel als in figuurlijken zin dan mijn niet genoeg volprezen for- ceps. Ik zelf hoop mij te blijven oefenen in het stellen van de naar mijn op- vatting zeer moeilijke aanwijzing voor het gebruik van pituitrine.

Hummelo, 9 Februari 1921.

B. J. WESTERBEEK VAN BERTEN.

II,

Het schrijven van CAMMAERT getuigt, dat ook hij nog niet voldoende door- drongen is van de noodzakelijkheid, alvorens zich uit te spreken over vermeende gunstige of ongunstige uitwerking van een toegepast middel, dat behoorlijk uit- gebreide vergelijkende proefnemingen zijn voorafgegaan, desnoods een uitgebreide enquête is gehouden. Noch het geval van WESTERBEEK, noch de door CAMMAERT genoemde gevallen (ik had wel degelijk die twee vermelde gevallen gelezen) zijn ook maar eenigszins overtuigend, dat zij door het pituitrine ontstaan zijn, wel na.

Hoe verschillend waarnemingen over toegepaste middelen kunnen zijn, moge ook nog uit het volgende blijken. Eenigen tijd geleden, toen pituitrine PARKE DAVIS niet te krijgen was, heb ik het ook geprobeerd met dat van BLOMBERG. Twee dozen à 12 ampullen van 1 cM³, zijnde dus 24 ampullen, heb ik toen „verspoten”, zonder ooit de geringste uitwerking er van te zien. Ik heb toen ook het gebruik van het praeparaat BLOMBERG gestaakt, en gewacht tot dat van PARKE DAVIS wederom te verkrijgen was. Sindsdien pas ik dat in minstens 9 van de 10 gevallen met onmiskenbaar goed gevolg toe. De kraamvrouw van WESTERBEEK krijgt niet alleen sterke weeën na inspuiting van het praeparaat BLOMBERG, maar zelfs collaps.

Overigens zou ik willen vragen: zijn er ook collega's, die, evenals ik, een geval of gevallen waarnamen van collaps na de verlossing, zonder dat dit aan bloed- verlies was te wijten en ook zonder dat er van te voren pituitrine was aangewend?

Woudsend, 14 Febr. 1921.

W. H. VAN DER TAK.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz..

Regeling der ziekenverzorging.

Het wetsontwerp tot regeling der ziekenverzorging (zie dit *Tijdschrift* 1920, II, bldz. 669) is in handen gesteld van een bijzondere commissie ter beoordeeling. Deze commissie heeft thans een voorloopig verslag uitgebracht, dat hieronder moge volgen.

Algemeene beschouwingen. — § 1. De Bijzondere Commissie, die dit wetsont- werp onderzocht, betuigde in het algemeen haar instemming met den inhoud daar- van. Zij vestigde de aandacht er op, dat het ook in geneeskundige kringen, in de apothekerswereld en in de kringen van het ziekenfondswezen gunstig wordt beoor- deeld. Wordt dit ontwerp tot wet verheven, dan zal het ook mogelijk zijn de bepalingen der Armenwet, die op de geneeskundige armenzorg betrekking hebben, uit te voeren, hetgeen tot dusverre in vele gemeenten nog niet kon geschieden, omdat de daarvoor noodige instellingen niet in voldoende mate bestaan. Men be- tuigde voorts waardeering voor den arbeid van de staatscommissie, die dit wets- ontwerp heeft voorbereid, en voor de voortvarendheid, waarmede zij haar taak heeft volbracht. Haar rapport huldigt het beginsel, dat de wettelijke regeling zooveel mogelijk bij den bestaanden toestand moet aansluiten en dat de overheid